

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010688
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010688.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému C. M., nar. XX.X.XXXX v V., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.j) Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 15. februára 2018 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného podané proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. apríla 2017, sp. zn. 3T/157/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. apríla 2017, sp. zn. 3T/157/2016 bol obžalovaný C. M. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm.j) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 24.3.2016 v čase okolo 03,00 hod. v P. na Ulici C. M. XXX/XX prišiel pre vchod č. XX bytového domu a najprv cez domáci telefón zvonil poškodenému Y. P., pričom domáci telefón zodvihol otec poškodeného R. P., ktorému obvinený začal kričať do slúchadla telefónu vulgarizmy a slová „...zabijem ťa...“, pričom následne šiel poškodený R. P. na balkón bytu č. 6, pričom na zvonenie sa zobudil aj poškodený Y. P. a spoločne vyšli na balkón bytu, odkiaľ videli obvineného, ako pozerá smerom k balkónu a kričal na poškodených Y. P. a R. P. slová „...zabijem ťa, skončil si, dám ťa odstrániť...“, následne sa na balkón dostavila aj poškodená Z. P., a obvinený opätovne kričal smerom na balkón bytu č. 6, kde sa nachádzali poškodení Y. P., R. P. a Z. P., že „...pozabijam celú rodinu, vypálím vás, dám zabiť celú rodinu...“, pričom uvedené vyhrážky a konanie obvineného vzbudilo u všetkých troch poškodených Y. P., R. P. a Z. P. dojem, že vyhrážky zabitím a spôsobením inej ťažkej ujmy skutočne vykoná.

Za tento trestný čin bol obžalovaný C. M. odsúdený podľa § 360 ods.2 Tr. zák., § 56 ods.2, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, na peňažný trest vo výmere 700,- (sedemsto) eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť výroku o treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal len správnosť výroku o uložení peňažného trestu vo výmere 700 Eur, ktorý považoval za neprimeraný, príliš mierny. Poukazoval na to, že v posudzovanej veci ide u obžalovaného o doposiaľ 4 krát súdne trestaného páchatela, keď sa síce v troch prípadoch na neho hľadí akoby nebol odsúdený, avšak táto skutočnosť dokresľuje osobu obžalovaného ako človeka, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti a navyše za posledných 5 rokov bol postihovaný až 23 krát

za priestupok a finančné postihnutie u neho nevedlo k náprave. Jeho konanie nemôžu ospravedlňovať ani okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, keď trestnej činnosti sa dopustil po tom ako zistil, že mu bolo podpálené jeho motorové vozidlo - tzv. veterán. Rovnako nie je správne vyvodzovať výrok o peňažnom treste z pomerov obžalovaného, keď na jeho príjem má byť odkázaná celá jeho rodina, nakoľko ide iba o nepodloženú domnienku, ktorá nemá základ vo vykonanom dokazovaní. Poukazoval aj na to, že v posudzovanej veci ide o typický prípad najzávažnejšej protispoločenskej činnosti, čo by malo byť zohľadnené aj pri ukladaní druhu trestu a za spravodlivý by považoval len nepodmienečný trest odňatia slobody.

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania a tiež aj nadriadená prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli, aby odvolací krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o peňažnom treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím § 360 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. h) Tr. zák. v prvej polovici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Obžalovaný C. M. prostredníctvom svojho obhajcu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch považoval za vecne správny a zákonný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. novembra 2017, vykonal dňa 15. februára 2018 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepochybil vo výroku o peňažnom treste a s ním súvisiacim výrokom o ustanovenom náhradnom treste odňatia slobody. Peňažný trest uložený obžalovanému C. M. podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 700 Eur, je trestom primeraným. Tento druh trestu v uvedenej výmere zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátorky uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k peňažnému trestu uloženému obžalovanému C. M. považuje za potrebné ďalej uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy, a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie

obžalovaného C. M., vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu a napomáhal tak príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného boli teda zistené dve poľahčujúce okolnosti aj podľa názoru krajského súdu v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák. správne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.). Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť. Z hľadiska osoby u obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody a možno preto konštatovať, že nie je závažnejšie kriminálne narušený. Prokurátorkou navrhovaný nepodmienečný trest odňatia slobody by preto bol neprimerane prísny, minul by sa prevýchovným účinkom a prevažovala by len represívna stránka trestu. Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku (včítane skutočnosti, že trestnej činnosti sa dopustil potom ako zistil, že mu bolo podpálené jeho motorové vozidlo - tzv. veterán a najmä skutočnosť, že je otcom dvoch maloletých školopovinných detí), vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatel'a nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, pretože účel trestu za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 360 ods.2, § 56 ods.2 Tr. zák. i s poukazom na § 36 písm.l), písm.n), § 37 písm.m) a § 38 ods.3 Tr.zák. možno dosiahnuť aj peňažným trestom so zároveň ustanoveným náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiace v zmysle § 57 ods.3 Tr.zák. Peňažný trest v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého druhu trestu v neprospech obžalovaného, preto v tomto smere nepovažoval odvolacie námietky prokurátora za dôvodné a neakceptoval ich. Napadnutý výrok rozsudku je vecne správny a náležite odôvodnený, pričom odvolací súd sa s argumentmi súdu prvého stupňa uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožňuje.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného C. M. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.